

Vi ere en nasjon vi med

Tekst: Henrik Wergeland. Melodi: André Grétry.

1. VERS

Vi ere en nasjon vi med,
vi små en alen lange,
et fedreland vi frydes ved,
og vi, vi ere mange.
Vårt hjerte vet, vårt øye ser
hvor godt og vakkert Norge er,
vår tunge kan en sang blant fler
av Norges æres-sange.

2. VERS

Mer grønt er gresset ingensteds,
mer fullt av blomster vevet
enn i det land hvor jeg tilfreds
med far og mor har levet.
Jeg vil det elske til min død,
ei bytte det hvor jeg er fødd,
om man et paradis meg bød
av palmer oversvevet.

5. VERS

Gid jeg da snart må blive stor
-jeg har så lenge biet-
at tappert jeg kan verne for
min faders dyre frihet!
Og skulle noen vel med makt
få fedrelandet ødelagt?
Hvert liv, min fader jo har sagt,
er til dets frelse viet.

3. VERS

Hvor er vel himlen mere blå?
Hvor springer vel så glade
de bekker som i engen gå
for blomstene å bade?
Selv vinteren jeg frydes ved,
så hvit og klar som strøet med
all stjernehimlens herlighet
og hvite liljeblade.

6. VERS

Det leve da som gran og fyr,
de sterke, eviggrønne,
som stjernene bak sine sky'r
er alltid like skjonne!
Kom vår og høst, som alltid før,
med blomster for min moders dør
med gyllent korn på faders stor,
som vil du dem belonne.

4. VERS

Jeg ikke vil for fremmed vår
min norske vinter bytte,
og fremmed slott ei nær forslår
imot min faders hytte.
Han sier han er der så fri.
Det ei så nøye fatter vi,
men noe godt er visst deri
som verd er å beskytte.